

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

TRAINING CURRICULUM DEVELOPMENT ON THAI STUDENTS SEXUALITY IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN CHONBURI PROVINCE

Received: April 25, 2019

Revised: May 21, 2019

Accepted: June 5, 2019

รุ่งรัตน์ ธาราพงษ์* สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์** วรวุฒิ เฟื่องพันธ์*** ปริญญา ทองสอน***

Rungrut Tharapong* Suwichai Kosaiyawat**

Worawut Phengphan*** Parinya Thongsorn***

Corresponding Author, E-mail: Poppyact1@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมของผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 25 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หลักสูตรฝึกอบรม แผนการฝึกอบรม แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ แบบประเมิน ความพึงพอใจ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

- 1) หลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพสูง มีระดับความเหมาะสมมาก ($M = 4.29$, $SD = .34$)
- 2) ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับฝึกอบรมที่อบรม ด้วยหลักสูตรเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)
- 3) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่อบรมด้วยหลักสูตรเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี มีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($M = 3.88$, $SD = .65$)

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

* นิสิตปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purpose of research and development to develop training curriculum on Thai students sexuality in higher educational institutions in Chonburi Province, to compare achievement before and after training of trainees with training courses Thai sexuality of students in higher education institutions in Chonburi Province, to assess satisfaction with the Thai students sexuality in higher educational institutions in Chonburi province. The sample group used in this research was undergraduate students. Faculty of Education Burapha University, semester 2, academic year 2018, 25 total of numbers, derived from multi-stage randomization methods, The tools used in the research consisted of training courses, training plans, achievement tests, satisfaction assessments, questionnaires and interviews. Statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, *t*-test

The results of the research were:

1) Training courses Thai students sexuality in higher educational institutions in Chonburi Province that the researcher developed was a high quality course with a very appropriate level ($M = 4.29$, $SD = .34$)

2) Achievement of trainees training with the course showed that after training was higher than before training with statistical significance at .05 level ($p < .05$)

3) Results of satisfaction assessment on this training course displayed that the satisfaction level of trainees was at a high level ($M = 3.88$, $SD = .65$)

Keywords: Curriculum development, training course, Thai sexuality of students, students in higher education institutions

บทนำ

เพศวิถี คือ วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคูรักร คู่ชีวิต ในอุดมคติและกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิด และพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายแง่มุม (จิตติมา ภาณุเดชะ และคณะ 2550, หน้า 10) เพศวิถีไทยมีความแตกต่างไปจากเอกลักษณ์ดั้งเดิม เนื่องจากระยะเวลาเปลี่ยน ค่านิยม ความเชื่อ พฤติกรรมของคนก็เปลี่ยนตามไปด้วย เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคนตั้งแต่เกิดจนตาย โดยเฉพาะเพศวิถีของบุคคลเป็นผลมาจากระบบสังคม วัฒนธรรม ตั้งแต่ศาสนา การเมืองและเศรษฐกิจ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นตัวกำหนดเพศวิถีของปัจเจกบุคคลผ่านบทบาท บรรทัดฐานและทัศนคติ (พิมพ์วัลย์ บุญมงคล, 2551, หน้า 31) ปัญหาพฤติกรรมทางเพศวิถีของวัยรุ่นในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ ทำให้มีความสนใจเพศตรงข้าม และเมื่อถูกกระตุ้นด้วยสิ่งยั่วยุทางเพศ เช่น ภาพหรือภาพยนตร์โป๊ การแต่งกายหรือการใช้

สารเสพติด ทำให้วัยรุ่น อยากรทดลองและต้องการหาประสบการณ์ทางเพศมากขึ้น การที่ผู้หญิงปล่อยเนื้อปล่อยตัว มีการแสดงออกมากขึ้นในเรื่องเพศอาจเนื่องมาจาก สภาพสังคมไทยถือเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน มีกระแสวัฒนธรรมต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็วและรุนแรง โดยนำเสนอสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในขณะ ที่วัฒนธรรมที่เข้ามาบางอย่างไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสภาพสังคมไทย (ศุภชัย ฟ้าระวีงทางวัฒนธรรม กระบวน วัฒนธรรม, 2553, หน้า 87-91)

เมื่อวัยรุ่นขาดความรู้เรื่องทางเพศ นักศึกษาควรได้รับการให้ความรู้ในการฝึกอบรมเรื่องเพศวิถีไทยของ นักศึกษา เพราะวัยรุ่น มีค่านิยม ความเชื่อเรื่องเพศอย่างไร จะมีพฤติกรรม การแสดงออกทางเพศ ความสัมพันธ์ทาง เพศอย่างนั้น การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม จะช่วยลดปัญหาทางเพศของนักศึกษา และช่วยให้มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ที่เหมาะสมตรงกับสังคมและ วัฒนธรรมไทย โดยเลือกพื้นที่ศึกษาในจังหวัดชลบุรี เนื่องจากจังหวัดชลบุรี เป็นเมืองใหญ่ของภาคตะวันออก เป็น ที่ตั้งของสถานที่ประกอบการทางธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หลายประเภทรวมทั้ง มีสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้ง อยู่ในย่านชุมชน และเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลายสาขาวิชา มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก นักศึกษามีภูมิภานาทั้ง ในชลบุรีและต่างจังหวัดทั่วทุกภาคของประเทศไทย จึงเห็นสมควรศึกษาเป็นแนวทางส่งเสริมให้นักศึกษามีเพศวิถีที่ เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสังคมไทย

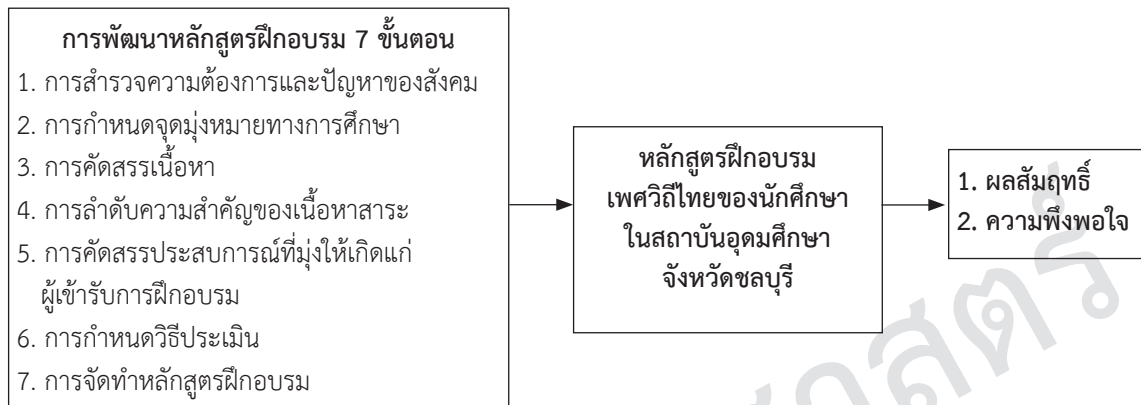
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการปัญหาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เป็นวิธีที่จะนำไปสู่การป้องกันและแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศได้ ซึ่งสถาบันการศึกษาเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญในการหล่อหลอมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศและพฤติกรรม ทางเพศที่เหมาะสม เนื่องจากมีโครงสร้างการสอนที่ชัดเจนคุ้มค่าต่อการนำไปใช้ เชื่อถือและไว้วางใจ สามารถติดตาม ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่อบรมด้วยหลักสูตร ฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตร ผลการใช้หลักสูตร



ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดชลบุรี
2. ได้ประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดชลบุรี
3. ได้ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30,335 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage stage sampling) คือ สุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จาก 18 คณะ ได้คณะศึกษาศาสตร์ และสุ่มแบบกลุ่มจาก 9 สาขาวิชา ได้สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศึกษา สาขาละ 9 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย มีดังนี้

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดชลบุรี

- 2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์

2.2.2 ความพึงพอใจ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยนำเสนอวิธีวิจัยตามขั้นตอนมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Taba ซึ่งมี 7 ขั้นตอน (Taba, H., 1978) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจความต้องการและปัญหา การดำเนินงานในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาเพื่อใช้เป็นตัวกำหนดแนวทางหรือสภาพที่ต้องการให้เกิดกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นในการสร้างหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปใช้ในการสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรฝึกอบรม และนำข้อมูลที่ได้จากการวินิจฉัยการสำรวจ ความต้องการของนักศึกษา มากำหนดจุดประสงค์เฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ จุดมุ่งหมาย และความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเมื่อ ศึกษาปัญหา ความต้องการ ความจำเป็น ของหลักสูตรฝึกอบรมแล้ว ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินผลด้านความรู้เรื่อง ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ 82

ขั้นตอนที่ 3 การคัดสรรเนื้อหา การคัดเลือกเนื้อหาสาระวิชาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและมีการปรับตัวและแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม โดยมีกระบวนการเลือกเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ

ขั้นตอนที่ 4 การลำดับความสำคัญของเนื้อหาสาระ จัดลำดับเนื้อหาสาระ จัดองค์ประกอบของเนื้อหา นำมาจัดเรียงลำดับ การเน้นให้ เหมาะกับวัตถุประสงค์ที่จะอบรม ระดับของผู้เข้ารับ การฝึกอบรม เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ

ขั้นตอนที่ 5 การคัดสรรประสบการณ์ที่มุ่งให้เกิดแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเลือกวิธีการจัดการฝึกอบรมที่จะสร้างประสบการณ์ เกี่ยวกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการนำหลักสูตรไปทดลอง ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์โดยมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนี้ 1) ความรู้ ความเข้าใจเรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรม 2) วิเคราะห์ ปัญหา ผลกระทบที่เกิดจากการมีค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม 3) สังเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในชีวิต

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดวิธีประเมิน การประเมินผลคุณภาพของการฝึกอบรมที่เกิดขึ้นใช้เครื่องมือและวิธีการในการประเมินผลดังนี้ 1. ประเมินด้านความรู้เรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ก่อนและหลังการฝึกอบรม 2. ประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม หลังการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 7 การจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี มีส่วนประกอบ ดังนี้

1. หลักการ
2. จุดมุ่งหมาย
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. ขอบข่ายเนื้อหาสาระของหลักสูตร
5. แนวการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม
6. ระยะเวลาการฝึกอบรม
7. สื่อการฝึกอบรมและแหล่งการเรียนรู้
8. การวัดและประเมินผล
9. แผนการฝึกอบรม

ตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างแผนการฝึกอบรมจำนวน 2 แผน แต่ละแผนการฝึกอบรมประกอบไปด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล แล้วดำเนินการเพื่อหาคุณภาพ ตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 นำแผนการฝึกอบรมจำนวน 2 แผน และหลักสูตรฝึกอบรมเพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรีที่พัฒนาขึ้น เสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 นำแผนการฝึกอบรม และหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรีให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไข รวมทั้งประเมินความเหมาะสมของแผนการฝึกอบรมและหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ตามลำดับ

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกอบรม ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ การวัดและประเมินผล วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด ตามเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำมาเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ มีค่าตั้งแต่ .5 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ ซึ่งจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่า IOC ที่ได้ มีค่าอยู่ระหว่าง .6-1.0 ทำให้ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีความเหมาะสม

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 20 คน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน นำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson ค่า KR-20 ที่ได้อยู่ระหว่าง .6-1.0 ทำให้ได้ข้อสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้

2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในการพัฒนาหลักสูตร

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของการวัดความพึงพอใจเป็นแบบประเมินค่าของลิเคิร์ท 5 อันดับ โดยกำหนดตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและให้ข้อเสนอแนะ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ .6-1.0

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

1. วิธิดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรเพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest design

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง ดังนี้

2.1 ทำการทดสอบผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนฝึกอบรม (Pre-test) เพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และหาผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ จากนั้นทำการบันทึกข้อมูลที่ได้

2.2 ดำเนินการจัดกาฝึกอบรมตามแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามระยะเวลาที่กำหนด

2.3 ทำการทดสอบผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังฝึกอบรม (Post-test) เพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนผลสัมฤทธิ์และประเมินผลที่ได้จากการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้นทำการบันทึกข้อมูลที่ได้

2.4 ประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.1.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน จากนั้น นำไปหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

3.1.2 ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม ที่อบรมด้วยหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้วยผลการทดสอบค่าทีแบบ Dependent samples *t*-test

3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินความพึงพอใจ โดยการหา ค่าเฉลี่ย (*M*) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*)

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

1.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน จากนั้น นำไปหาค่าเฉลี่ย (*M*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) ของผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.2 ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม ที่อบรมด้วยหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้วยผลการทดสอบค่าทีแบบ Dependent samples *t*-test

2. แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินความพึงพอใจ โดยการหา ค่าเฉลี่ย (*M*) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการประเมินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญ

ด้าน	ประเด็นการประเมิน	n = 3		ระดับความเหมาะสม
		M	SD	
1	หลักการของหลักสูตร	4.67	.58	เหมาะสมมากที่สุด
2	จุดมุ่งหมาย	4.56	.51	เหมาะสมมากที่สุด
3	ขอบข่ายสาระการเรียนรู้	4.22	.69	เหมาะสมมาก
4	แนวทางการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม	4.11	.51	เหมาะสมมาก
5	ระยะเวลาฝึกอบรม	4.33	.66	เหมาะสมมาก
6	สื่อการฝึกอบรมและแหล่งการเรียนรู้	4.50	.50	เหมาะสมมากที่สุด
7	การวัดและการประเมินผล	3.67	.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย		4.29	.34	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ซึ่งทำให้หลักสูตรมีระดับความเหมาะสมอยู่ที่ระดับเหมาะสมมาก

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่อบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม ของผู้ฝึกอบรมที่อบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

ผลสัมฤทธิ์	n	M	SD	t	p
ก่อน	24	19.08	3.30	-5.023*	.000
หลัง	24	21.72	2.01		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่อบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม โดยมีค่าเท่ากับ 5.023 ซึ่งสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

ข้อคำถาม	ความพึงพอใจ		ระดับ	อันดับ
	M	SD		
ด้านเนื้อหา				
1. เนื้อหาในการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ	3.68	.69	12	ปานกลาง
2. เนื้อหามีข้อคิดและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.16	.62	3	มาก
3. เนื้อหาที่ได้รับสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.00	.58	5	มาก
4. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	3.80	.71	8	ปานกลาง
ด้านกิจกรรม				
5. กิจกรรมในการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ	3.64	.76	13	ปานกลาง
6. กิจกรรมในการฝึกอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีส่วนร่วม	4.32	.63	1	มาก
7. กิจกรรมในการฝึกอบรมมีส่วนเสริมสร้างให้ผู้เข้ารับการอบรมมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน	4.10	.65	4	ปานกลาง
8. กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	3.71	.68	11	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

ข้อคำถาม	ความพึงพอใจ		ระดับ	อันดับ
	M	SD		
ด้านสื่อ				
9. คลิปวิดีโอในการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ	4.28	.54	2	มาก
10. แบบทดสอบวัดความรู้มีความเหมาะสม	3.76	.60	9	ปานกลาง
11. อุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	3.52	.71	14	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม				
12. ข้าพเจ้าพึงพอใจกับวิธีการวัดและประเมินผล	3.72	.74	10	ปานกลาง
13. ข้าพเจ้าพึงพอใจในการนำเสนอผลงาน	3.88	.73	6	ปานกลาง
14. วิธีการวัดผลและประเมินผลมีความเหมาะสมแสดงถึง ค่านิยมที่ได้รับการอบรมมา	3.81	.50	7	ปานกลาง
รวม	3.88	.65		มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรเพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 3.88$) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามระดับได้ ดังนี้ กิจกรรมในการฝึกอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีส่วนร่วม ($M = 4.32$) คลิปวิดีโอในการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ ($M = 4.28$) เนื้อหาที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ($M = 4.16$) ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรมมีความเหมาะสม ($M = 3.52$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี นำไปสู่การอภิปรายผลรายประเด็นต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

1.1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบัน อุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ที่ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบา (Taba) โดยเริ่มจากการศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา โดยได้นำหลักสูตรฝึกอบรม มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้และบริบทของสถานศึกษา รวมทั้งการจัดประสบการณ์การฝึกอบรม ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการจำเป็น มีผลสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งผลการประเมินโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.29 เป็นเพราะผู้วิจัย ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้เกิดแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ รวมไปถึงสาระสำคัญของหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักศึกษา สามารถวัดและประเมินผล

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทั้งด้านคุณลักษณะการปฏิบัติงานและด้านผลสัมฤทธิ์ จึงทำให้หลักสูตรมีระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพงษ์ ดำรงค์ไทย (2552) ศึกษาเรื่องผลการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นเรื่อง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ที่ต้องมีการศึกษาความต้องการของชุมชน และบริบทของสถานศึกษาประกอบการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตร ที่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง สอดคล้องกับชนิษฐ์ศรี ลีอารีย์ (2552) ศึกษาเรื่องการบริหารและ ปัญหาการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา เขตการศึกษา 12 พบว่า ความต้องการจำเป็นของชุมชน มีผลสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมของผู้เข้ารับ การฝึกอบรมที่อบรม ด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ที่ฝึกอบรมด้วยหลักสูตรเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่าหลัง การฝึกอบรมนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีความรู้เรื่องค่านิยมทางเพศและ พฤติกรรมทางเพศ สูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะในกระบวนการฝึ กอบรมสร้างแผนการฝึกอบรม เพื่อดำเนินการฝึกอบรม พบว่านักศึกษาที่ฝึกอบรมนั้น ได้ร่วมแสดงความคิดเห็น มีความ สนใจในการร่วมกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่นักศึกษา มีส่วนในการปฏิบัติทดลองเน้นสถานการณ์จริงที่อาจจะเกิดขึ้นกับ นักศึกษา ได้ฝึกคิด ฝึกตัดสินใจ ให้ความสนใจ ตั้งใจ มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติกิจกรรมการฝึกอบรมอย่างดี ให้ความสำคัญสนใจในการชมสื่อ วิดีทัศน์ มีการซักถามประเด็นที่สงสัยจากผู้บรรยายเพิ่มเติม เนื่องจากประเด็นปัญหา ที่ซักถามนั้นตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นปัญหาที่นักศึกษาเคยพบจริงจากเพื่อนๆ ได้ความรู้ ที่ไม่มีการสอนในรายวิชาที่เรียนในชั้นเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ได้ย้อนกลับมาคิดพิจารณาพฤติกรรมทางเพศของ ตนเองที่ผ่านมา เห็นถึงปัญหาที่ตามมาจากการมีพฤติกรรมและค่านิยมทางเพศที่เสี่ยง เกิดความความรู้ ความตระหนัก ในปัญหา ส่งผลให้นักศึกษา เกิดการเรียนรู้ ความจำ และเข้าใจ สามารถความรู้นำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรมิตร แสงสุระ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอนามัยเจริญพันธุ์ใน กลุ่มวัยรุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการฝึกอบรม สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพระสมโภชน์ โว้วงษ์ (2552) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อการครองชีวิตในวัยเรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการ วิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรศรี ศรีอินทร์ (2552) เรื่องการพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรมทักษะชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ทักษะชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าหลังการ ฝึกอบรม กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตทุกทักษะสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี

3.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก ($M = 3.88$) ในภาพรวม เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามระดับได้ ดังนี้ กิจกรรมในการฝึกอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีส่วนร่วม คลิบัติโอในการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ เนื้อหามีข้อคิดและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเนื่องจากการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยดำเนินการมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษา มีความพึงพอใจในการเข้ารับการฝึกอบรมมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรมิตร แสงสุระ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอนามัยเจริญพันธุ์ในกลุ่มวัยรุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้น ในการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสนุกสนาน และให้ความร่วมมือในการฝึกอบรมเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้อบรมควรคำนึงถึงความแตกต่างทางเพศและวุฒิภาวะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ
2. ผู้อบรมควรมีการสอดแทรกเรื่องราวและสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพื่อให้การจัดการฝึกอบรมมีเนื้อหาสาระที่เป็นปัจจุบัน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม
3. การจัดการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรมีการส่งเสริมแหล่งความรู้โดยใช้ชุมชน โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสนับสนุนการจัดกิจกรรมและจัดประสบการณ์ในด้านต่างๆ ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ด้านสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยและพัฒนาเพศวิถีไทยของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับการฝึกอบรมในรูปแบบอื่นๆ เช่น การฝึกอบรมด้วยระบบออนไลน์ (E-Learning หรือ E-Training) เป็นต้น
2. จากผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ด้านกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องของรูปแบบกิจกรรมการจัดฝึกอบรม ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้กิจกรรมสถานการณ์ในการฝึกอบรม
3. จากผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อหาสาระ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรวิจัยตัวแปรในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

เอกสารอ้างอิง

ชนิษฐ์ศรี ลีอารีย์. (2552). การบริหารและปัญหาการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- จิตติมา ภาณุเดชะ, ณัฐยา บุญภักดี และธัญญา ใจดี. (2550). *สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์หัวใจสำคัญของสุขภาพผู้หญิง*. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์.
- จุลนิ เทียนไทย. (2548). *เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลลดา ศรเดช. (2550). *การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ธีระพงษ์ ดำรงค์ไชย. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง อำเภอมือง จังหวัดชลบุรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- นิเทศ ดินณะกุล. (2551). *การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เน่งน้อย ย่านวารี. (2552). *คู่มือวิทยานิพนธ์ ฉบับปรับปรุง 2552*. อุดรธานี: สำนักโครงการบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระสมโภชน์ ไวยังษ์. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อการครองชีวิตในวัยเรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ลพบุรี.
- พิมพ์วัลย์ บุญมงคล. (2551). *แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาในการศึกษาเพศวิถี. ในรัชชัช พาชั้นและ พิมพ์วัลย์ บุญมงคล (บรรณาธิการ). วิพากษ์องค์ความรู้และธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องเพศวิถีศึกษาในสังคมไทย. การประชุมประจำปีเพศวิถีศึกษาในสังคมไทยครั้งที่ 1. หน้า 27-36. กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์.*
- วารุณี ฟองแก้ว. (2554). *การป้องกันเอชไอวีในกลุ่มวัยรุ่น: ประเด็นท้าทาย และแนวทางการแก้ไข*. เชียงใหม่: นพบุรี.
- ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2553). *คู่มือเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม และมยุรี ถนอมสุข. (2553). *พฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ชั้นปี ที่ 1 - 3 ปี การศึกษา 2553 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน, การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9*.
- สรายุทธ ขาญชลสมุทร. (2556). *เพศวิถีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- สายทอง สรานนท์เมธิกุล, หนึ่งฤทัย วันงาม, สุทธิดา ประภาว, สุกานดา นันตา, พชรินทร์ วินยาค์กุล และพัชรา ก้อยชูสกุล. (2553). *การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์, 5(1), 91.*
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). *สถิติอุดมศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.info.mua.go.th/information/index.php>.

- สิริวรรณ ัญญาผล. (2548). *ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสตรี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- สุมิตร แสงสุระ. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอนามัยเจริญพันธุ์ในกลุ่มวัยรุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ลพบุรี.
- สุไลพร ชลวิไล. (2550). *เพศไม่นิ่ง: ตัวตน เพศภาวะ เพศวิถี ในมิติสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาคิโนภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านเพศภาวะ เพศวิถีและสุขภาพ.
- อมรศรี ศรีอินทร์. (2552). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมทักษะชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข. (2553). *การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- Taba, H. (1978). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Warchington, Ohio: Jones..